

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.572 van 29 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX loco advocaat S. MICHOLT en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
“U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van Zakho, Noord – Irak, en een soennitische Koerd te zijn. U zou op 20 oktober 2007 op religieuze wijze van uw echtgenote (K.) Silo Khalil gescheiden zijn omdat u in het dagblad ‘AVRO’ een artikel gelezen zou hebben dat haar broer Saleh samen met een groep van het Mehdi leger in Mosul gearresteerd was omwille van terroristische activiteiten. U zou haar terug naar haar ouders in Mosul, Centraal - Irak, gestuurd hebben en op dat moment zou ze twee maanden zwanger zijn geweest. Hierna zouden u en uw familie telefonisch bedreigd en beledigd zijn door Saleh. In november 2007 zou uw vader hier tegen klacht ingediend hebben bij de ‘Asayish’ (Veiligheids - en Inlichtingendienst in Noord - Irak) maar zij konden niets ondernemen omdat zij buiten Noord-Irak niet bevoegd zijn om mensen aan te houden. U zou in november 2007 kennis hebben gemaakt met Gulnas (S.), het buurmeisje van uw neef, en haar in december 2007 in diens huis ontmoagd hebben nadat u eerst beloofd had met haar te huwen. Tien dagen later zou u door uw neef zijn opgebeld met de mededeling dat de moeder van Gulnas u ervan beschuldigde haar dochter te hebben ontmoagd. Er zou geen spoor meer zijn van Gulnas. U zou naar uw nicht Sakina in Zakho zijn gegaan om daar onder te duiken en te ontsnappen”

aan represailles van de familie van uw ex-echtgenote en van de familie van Gulnas. Uw neef zou niet hebben durven te bemiddelen aangezien zijn burens kwaad waren. Op 7 januari 2008 zou u het huis van Sakina verlaten hebben op diezelfde dag, in het bezit van uw Iraakse identiteitskaart, het land te verlaten. Via Turkije zou u naar België zijn doorgereisd waar u op 22 januari 2008 zou zijn aangekomen en dezelfde dag nog asiel hebt aangevraagd.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève en wel om volgende redenen. Zo baseert u uw vrees voor vervolging op basis van twee feiten, namelijk uw schrik om gedood te worden door de familie van uw ex-echtgenote en schrik om gedood te worden door de familie van uw vriendinnetje Gulnas (gehoorverslag CGVS, p. 14).

Wat betreft uw vrees voor de familie van uw ex-echtgenote en meerbepaald uw schrik om gedood te worden door de broer van uw ex-echtgenote hebt u niet aannemelijk gemaakt waarom u niet verder beroep zou kunnen doen op de hulp en de bescherming van uw Iraaks - Koerdische autoriteiten. Zo werd uw vrees ten overstaan van Saleh ernstig genomen door de Asayish. De klacht van uw vader werd aanhoord, en alhoewel er hem werd meegedeeld dat ze geen bevoegdheid hebben in Centraal - Irak, lieten ze wel duidelijk blijken dat in het geval Saleh in Zakho zou verschijnen er daar stappen tegen hem konden worden ondernomen en hij eventueel zou kunnen worden gearresteerd (gehoorverslag CGVS, pp. 5, 7 - 8). Er dient te worden vastgesteld dat indien dit scenario zich zou voordoen u duidelijk kan rekenen op de hulp en de bescherming van uw Iraaks - Koerdische autoriteiten temeer het hier gaat om een vermeende terrorist die al eerder door de Centraal - Iraakse overheden zou zijn aangehouden op basis van terroristische activiteiten in Mosul met het Mehdi leger (gehoorverslag CGVS, pp. 3 - 4).

Het tweede luik van uw vrees bij terugkeer, namelijk gedood te worden door de familie van Gulnas omdat u haar ontmoagd hebt, is weinig geloofwaardig. Zo is het vooreerst zeer bevreemdend dat u reeds na ongeveer één maand verkering, u leerde Gulnas begin november 2007 kennen, u reeds in december 2007 seksuele betrekkingen met haar zou hebben gehad en haar zou hebben ontmoagd (gehoorverslag CGVS, pp. 8 - 9). Gezien het hier een meisje uit een Koerdische familie betrof en het algemeen geweten is dat de eer in deze families van zeer groot belang is, is zulks totaal niet geloofwaardig. U gevraagd of Gulnas zich hier niet tegen had verzet, verklaart u dat ze aanvankelijk bang was maar u haar gezegd had met haar te zullen huwen (gehoorverslag CGVS, p. 10). Gezien de hierboven geschetste context en gezien jullie met deze context maar al te zeer vertrouwd zijn kan ook deze uitleg niet overtuigen daar jullie zich toch ten eerste bewust moeten zijn geweest van de risico's die jullie

gedrag met zich kon meebrengen, temeer u zelf aangeeft haar pas ten huwelijk te kunnen vragen nadat uw kindje geboren was, wat toch nog enkele maanden zou duren (gehoorverslag CGVS, p. 10). Daarenboven is het hoogst merkwaardig dat u uw vriendinnetje zou hebben ontmoet in het huis van uw neef, de buur van Gulnas, waardoor u ook hem en zijn familie in een zeer moeilijke positie brengt (gehoorverslag CGVS, pp. 9 - 10). In verdere lijn is het ook opmerkelijk dat u gezien bovenstaande feiten u enkel de bemiddeling van uw neef tracht aan te brengen om tot een verzoening te komen met de familie van Gulnas (gehoorverslag CGVS, p. 11) en niet de hulp inroept van andere neutrale partijen. U hiernaar gepeild verklaart zulks te hebben nagelaten omdat u niet wist wat er met Gulnas zou zijn gebeurd (gehoorverslag CGVS, p. 10). Weerom kan dit niet overtuigen daar de onwetendheid omtrent uw vriendin een reden te meer zou moeten zijn om de hulp van een 'neutrale' bemiddelaar in te schakelen. Voorts is het weinig waarschijnlijk dat u gedurende uw verblijf bij uw nicht Sakina van december 2007 tot 7 januari 2008 niet het bezoek zou gekregen hebben van de familie van Gulnas temeer haar oudste broer een agent bij de Asayish is en u gemakkelijk zou kunnen weten te vinden aangezien u bij een familielid in Zakho verbleef (gehoorverslag CGVS, pp. 4 - 5). Gezien de ernst van de zaak, namelijk ontmaagding waardoor de eer van de familie van Gulnas besmeurd is, is het weinig geloofwaardig dat er geen grondige zoektocht naar uw persoon op touw zou zijn gezet om u voor deze feiten verantwoordelijk te stellen.

Voorts wenst het Commissariaat-generaal nog op te merken dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u uw 'originale' identiteitskaart neer. Na verificatie van dit document door de Federale Politie blijkt dat alles er op wijst dat het gaat om een blanco ontvreemd document dat vervolgens valselijk werd ingevuld (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat u een valse identiteitskaart voorlegde doet twijfels rijzen aangaande uw identiteit en bijgevolg ook aan de door u aangehaalde asielmotieven. Verder dient opgemerkt dat u geen reisbescheiden ter ondersteuning van uw reisweg voorlegt. U toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. Daarenboven kunt u geen enkel document of bewijsstuk neerleggen ter ondersteuning van uw vluchtrelaas."

3.2. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van artikelen 48/3 en 69 van de voormelde wet van 15 december 1980 en op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Aangaande de problemen met de familie van verzoekers ex-echtgenote stelt hij dat hij niet alleen in Zakho werkte maar ook klanten vervoerde naar Erbil, Mosul, etc. Telkens hij buiten Zakho zou gaan zou hij een vogel voor de kat zijn omdat de familie van zijn ex-echtgenote op ieder moment acties tegen hem kon ondernemen. Verzoeker verklaart ook dat hij niet meer tijdig de autoriteiten kon verwittigen in geval de familie van zijn ex-echtgenote hem zou komen opzoeken in Zakho.

Inzake de problemen met de familie van Gulnas S. herhaalt hij zijn asielrelaas en stelt hij dat niet alleen zijn neef heeft proberen te onderhandelen maar ook oudere vrienden van zijn vader. Verzoeker verklaart dat hij via zijn moeder heeft vernomen dat, na zijn vertrek naar België, alle leden van zijn familie bezoek hebben gekregen van de familie van Gulnas.

Omtrent de Iraakse identiteitskaart stelt verzoeker dat hij deze op legale wijze bekomen heeft bij de Koerdische autoriteiten in Zakho.

Bij brief van 2 juni 2008 brengt verzoeker een nationaliteitsbewijs en rijbewijs bij en bij brief van 18 juni 2008 voegt hij de geboorteakte van zijn dochter en een attest van woonst toe.

3.3. Wat betreft de aangevoerde schending van voormeld artikel 69, merkt verweerder terecht op niet in te zien hoe dit artikel kan geschonden zijn aangezien het artikel werd opgeheven.

De Raad volgt verweerder waar die stelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt waarom hij geen beroep zou kunnen doen op de hulp en de bescherming van de Iraaks-Koerdische autoriteiten gezien zijn vrees door de Asayish ernstig genomen werd en de broer van zijn ex-vrouw een vermeende terrorist is die door de Centraal-Iraakse overheden zou zijn aangehouden op basis van terroristische activiteiten in Mosul met het Mehdi leger. Redelijkerwijze kan verzoeker ook buiten Zakho bescherming verwachten gezien de broer als terrorist door de Centraal-Iraakse overheden werd aangehouden.

Inzake de aangehaalde problemen met de familie van zijn beweerde vriendin Gulnas beperkt verzoeker zich in hoofdzaak tot het herhalen van zijn asielmotieven zonder de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Verzoekers argument dat ook oudere vrienden van zijn vader probeerden te onderhandelen, mist feitelijke grondslag gelet op zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen: *“Kon er niet bemiddeld worden met een andere persoon dus niet uw neef?!! We hebben niets geprobeerd want we weten niet wat er met Gulnas gebeurd is, is ze vermoord of zo dat weten we niet, we waren onzeker en daarom zijn we niet geweest. Maar dat is toch een te gemakkelijke oplossing, u kan toch op zijn minst een bemiddelaar vragen om uw intentie aan familie kenbaar te maken ook al weet u niet wat er met Gulsan is gebeurd? Niemand wil bemiddelen in dergelijke zaken.”* (administratief dossier, stuk 3, p.11). Daargelaten de vraag of verzoeker al dan niet een seksuele relatie had met Gulnas die resulteerde in haar verdwijning, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij tengevolge van de beweerde relatie geen bescherming kan verkrijgen daar het een algemeen bekend gegeven is dat vrouwen – en niet mannen – het slachtoffer worden van ‘honor killings’ (eremoorden) in de Koerdische regio van Irak. Wat betreft verzoekers stelling dat hij via zijn moeder heeft vernomen dat zijn familieleden na zijn vertrek wel bezoek hebben gekregen van de familie van Gulnas, merkt verweerder terecht op dat het een loutere bewering is. Dit klemt des te meer daar verzoeker aangaande het op 2 juni 2008 bijgebrachte nationaliteitsbewijs ter zitting verklaarde dat hij dit verkreeg via zijn broer, die in Zakho woont, waarbij hij tevens stelde dat deze broer geen probleem heeft met de familie van Gulnas.

De Raad merkt ten overvloede op dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt inzake (i) de vermeende terroristische activiteiten van de broer van zijn beweerde ex-vrouw terwijl dit volgens zijn verklaringen in een publicatie was vermeld (administratief dossier, stuk 3, p. 3) (ii) de religieuze scheiding van zijn vrouw, te meer daar hij blijkens het bijgebrachte geboortecertificaat vermeld is als vader van het op 1 maart 2008 geboren kind.

Verweerder stelt terecht dat na verificatie van de bijgebrachte identiteitskaart door de Federale Politie blijkt dat alles erop wijst dat het gaat om een blanco ontvreemd document dat vervolgens valselijk werd ingevuld (administratief dossier, stuk 10: map documenten).

De materiële motiveringsplicht, het vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Uit het bovenvermelde blijkt dat de materiële motiveringsplicht niet werd geschonden.

Het door verzoeker bijgebrachte nationaliteitsbewijs, rijbewijs, attest van woonst en geboortecertificaat van diens dochter vermogen niet op andere wijze te besluiten.

Het eerste middel is ongegrond.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op een schending van de artikelen 48/4 § 2 en 69 van de voormelde wet van 15 december 1980, op een schending van de formele motiveringsplicht en van het proportionaliteitsbeginsel.

Hij stelt dat het Turkse optreden, waarbij de Koerdische rebellen/terroristen worden bestreden, wel degelijk willekeurig geweld betreft in het geval van een internationaal of binnenlands conflict overeenkomstig artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980. Hij verwijst naar verschillende internationale rapporten en berichtgeving, evenals naar een antwoorddocument van CEDOCA van 18 maart 2008. Minstens dient aangenomen te worden dat verzoeker risico loopt het slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling wanneer een aanval van Turkije hem raakt. Verder betoogt verzoeker dat, zelfs indien er geen rekening gehouden wordt met de Turkse invallen, er voor burgers in Noord-Irak een risico op ernstige schade zou zijn in de zin van voormeld artikel 48/4, §2, c.

4.2. Aangaande de ingeroepen schending van voormeld artikel 69 kan verwezen worden naar het bovengestelde.

Inzake de vraag of verzoeker een reëel risico zou lopen op ernstige schade ingevolge “de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”, zoals omschreven in voormeld artikel 48/4, §2,c, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat burgers in Noord-Irak ten gevolge van het Turkse optreden – dat bovendien blijktens de landeninformatie in het administratief dossier beperkt was in tijd en ruimte - ernstig in hun leven of als persoon bedreigd worden, noch dat er sprake is van willekeurig geweld ten aanzien van burgers. De landeninformatie in het verzoekschrift kan niet in andere zin doen besluiten. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat de Turkse invallen, gelet op voormelde landeninformatie, ertoe zouden leiden dat hij het risico loopt het slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling.

Verzoekers stelling dat, zelfs indien er geen rekening gehouden wordt met de Turkse invallen, er voor burgers in Noord-Irak een risico op ernstige schade zou zijn in de zin van voormeld artikel 48/4, §2, c, vindt geen steun in de informatie opgenomen in het verzoekschrift (daar deze geen melding maakt van willekeurig geweld ten aanzien van burgers dat gevaar voor het leven of de persoon zou inhouden), noch in de voorhanden zijnde landeninformatie.

Het tweede middel is ongegrond. Derhalve dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 29 juli 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.